

“I POSLE 15 GODINA JOŠ
UVEK MI SE ČINI DA SMO
NA POČETKU I DA TEK
IMAMO NEŠTO ZA REĆI.”

RAZGOVARALA: MARIJA PLENTAJ

Za Aleksandra Nikolića slobodno se može reći kako je uspješan u svakom segmentu svog života. Ako pogledamo njegov privatni život, profesorsku karijeru, nastupe s tango sastavom, sportsku karijeru, nema toga što ne stiže i to još

obavlja vrlo uspješno. Njegovo ime postalo je poznato i izvan Srbije, prvenstveno kao sinonim za odličnog pedagoga, ali u novije vrijeme i sinonim za odličnu tango svirku i u krugovima koji nemaju uske veze s krugom klasične harmonike. Sastav Beltango nastupa

izuzetno puno - na raznim festivalima, koncertima, TV-u, a pritom na visokom nivou, budući da je sastavljen od akademskih glazbenika, te promovira Piazzollu, tango, ali i harmoniku i bandoneon.

Kako je i kada došlo do okupljanja Beltanga? Je li ista postava standardna od samog početka? Zašto ste se odlučili baš za tango?

Prva postavka Beltanga okupila se na moju inicijativu krajem 1998. godine i činili su je profesori Srednje muzičke škole „Vojislav Vučković“ u Beogradu, škole u kojoj sam sa kratkim prekidima proveo ceo svoj muzički život, prvo kao učenik, zatim profesor i dirigent orkestra, a jedno vreme čak i kao direktor.

Od te prve postave ostali smo samo moja supruga Ivana, pijanistkinja u Beltangu, i ja. Tokom ovih petnaestak godina, kroz Beltango je prošlo nekoliko vrhunskih muzičara, od kojih su neki nastavili svoj muzički put u inostranstvu.

Tango je u to vreme bio još uvek poprilična nepoznanica i ne toliko zastupljen na klasičnim repertoarima u Evropi, a ja sam se prvi put susreo sa njim par godina pre osnivanja Beltanga, tokom studija u Bratislavi (Slovačka), gde sam u okviru predmeta kamernе muzike bio vođa kvarteta harmonika koji je na završnom ispitu na repertoaru izveo i dve numere Astora Piazzolle. Bili smo pomalo u strahu od reakcije vrlo konzervativne komisije na akademiji, koja je negovala poprilično klasičan repertoar, ali pozitivne kritike su mi dale za pravo da je kvalitetna tango muzika itekako umetnički vredna truda i daljeg proučavanja.

Koliko dugo Vam je trebalo da se priviknete na bandoneon? Jeste li odmah počeli svirati na njemu ili je do toga došlo s vremenom?

Bandoneon je bio moja velika želja i opsesija tokom prvih nekoliko godina rada u Beltangu kada

sam nastupao samo na harmonici. Muzička izvođenja celog ansambla su bila dovoljno kvalitetna, ali mi je neki unutrašnji osećaj govorio da se onaj pravi autentični tango, zvuk i doživljaj mogu dočarati isključivo na pravom bandoneonu.

Sada već daleke 2001. godine, posle višemesečne potrage za adekvatnim i kvalitetnim instrumentom, došao sam u posed svog prvog bandoneona. Ali, to je bio tek početak mojih muka s obzirom na to da je bandoneon, koji koriste argentinci u tangu, već preko jednog veka u stvari dijatonski instrument sa potpunom nelogičnim rasporedom tonova, koji vam savladavanje takvog sistema pretvara često u veliku enigmę. To je verovatno i razlog zašto u Evropi još uvek nema previše dijatonskih bandoneonista. I posle više od decenije sviranja i proučavanja bandoneona, još uvek je on taj koji više vlada sa mnom nego ja sa njim. Piazzolla je, ne bez razloga, govorio da je to đavolji instrument anđeoskog zvuka, i da onaj koji ga želi svirati mora biti malo "out of mind". ☺

Koliko dugo već djelujete i koliko često koncertirate?

Kvintet Beltango je u svojih prvih 15 godina rada nastupio na preko 500 koncerata, u više od 25 svet-skih zemalja. Česti smo gosti na klasičnim koncertnim scenama, tango festivalima i teatrima gde sa argentinskim plesačima produciramo tango spektakle, ali ne zaboravljamo ni svoje klasično muzičko obrazovanje koje koristimo u projektu Beltango Symphonico i saradnji sa simfonijskim orkestrima.

Koliko ste albuma izdali do sada? Ima li i autorskih skladbi na njima ili većinom

prevladavaju Piazzollina djela?

Beltango je izdao tri albuma, od kojih je na ovom posljednjem iz 2014., THEATRE OF SOUL, isključivo naša autorska muzika. Prethodno trostruko izdanje BELTANGO TRILOGIA (2007.) dospelo je na vrh evropskih tango top lista. Piazzolla je bio razlog našeg nastanka, ali smo repertoar, tragajući za korenima tanga, prvo proširili na tradicionalne numere iz prve polovine prošlog veka da bismo posle toga otišli i korak dalje u istraživanju sopstvenog zvuka i naših tango ideja. Tako je nastao ceo jedan pravac po imenu BALKANGO koji u sebi spaja tradiciju Balkana i Tanga.

Gdje ste do sad sve nastupali? Gdje ste najčešći gosti?

Nabranjanje svih zemalja i nastupa bi poprilično potrajalo, a naša tango putovanja nas ponekad vode i u udaljene egzotične krajeve. Nastupi u Buenos Airesu dali su nam neophodno priznanje celokupne svetske tango javnosti. Nastupali smo, između ostalog, i u Finskoj, Švedskoj, Danskoj, Francuskoj, Italiji, Vijetnamu, Turskoj, Španiji, Poljskoj, Grčkoj, Malti, Nemačkoj, Švajcarskoj...

Često nastupamo u bližem okruženju: Hrvatskoj, Sloveniji, Makedoniji, Bugarskoj, a deset godina smo bili domaćini Internacionalnog Beogradskog Tango Festivala.

Kako su Vam strukturirani koncerti? Na nekima imate i plesače. Vjerujem da izgled koncerta ovisi o finansijskim sredstvima samog organizatora. Imate li nekoliko varijanti sastava i programa koje predlažete?

Beltango ima poprilično širok tango repertoar, koji nam

“S tangom sam se prvi put susreo par godina pre osnivanja Beltanga, tokom studija u Bratislavi/Slovačka gde sam u okviru predmeta kamerna muzika bio vođa kvarteta harmonika, koji je na završnom ispitu na repertoaru izveo i dve numere Astora Piazzolle. Bili smo pomalo u strahu od reakcije vrlo konzervativne komisije na akademiji, koja je negovala poprilično klasičan repertoar, ali pozitivne kritike su mi dale za pravo da je kvalitetna tango muzika itekako umetnički vredna truda i daljeg proučavanja.”

omogućuje nekoliko raznovrsnih koncepcija. Volimo nastupati i u malim kamernim dvoranama uz akustično muziciranje, ali nam podjednako pašu i velike pozornice i dvorane gde se okupi i par hiljada posetilaca. U svakom slučaju publika upoznaje široku lepezu tango istorije od kraja devetnaestog veka, preko zlatnog doba tanga i stila orkestarsa D'Arienza, Biaggija, Troila, period tango evolucije maestra Pugliesea, Tango Nuevo Astora Piazzolle, pa sve do modernog tango zvuka, koji u novije vreme ponekad dobija i primesu elektronike.

Tango ugođaj ne bi bio potpun bez plesnog aspekta tanga pa nam se često na sceni pridruže i plesni parovi iz Buenos Airesa. Onako, za svoju dušu ponekad iznenadimo publiku i sami zaplešemo. S obzirom da smo posle toliko godina sviranja, Ivana i ja ovladali tango plesom, to je taman dovoljno kvalitetno da zagolicamo maštu publike.

Koje su Vam najzanimljivije anegdote s putovanja?

Posle toliko putovanja, vremena provedeno na turnejama, članovi Beltanga su više nego saradnici i kolege. Često se dešavaju i komične stvari, poneko neverovatno iskustvo na samoj bini, kao onomad u Udinama kada je gitaristu usred koncerta malo "drmnula" struja ili kada se meni u Baden-Badenu doslovce pocepao meh i raspolovio bandoneon na pola, ili kada je u crkvi u Lindau nestalo struje usred Piazzolline Ave Marije, a mi dovršili koncert uz sveće.

Ima dosta toga pa ponekad poželimo da se svega prisetime i zapišemo u neku knjigu, kao nasleđe mlađim generacijama koje bi krenule našim putem.

Primjećujete li da je publika drukčija od zemlje do zemlje ili tango svi osjećaju jednako strastveno?

Publika, tačnije reakcija publike je svuda ista, ako nađete pravi put do nje. I publiku nikada ne možete prevariti ili joj nešto sakriti. Zato je najbolji recept svirati iskreno, iz duše, bez obzira gde se nalazite, u kakvom prostoru svirate i za koliko ljudi. I još nešto, najbolji znak da ste ostavili neki trag su novi pozivi i koncerti u istim gradovima, koji kao po pravilu uslede posle godinu, dve.

“Piazzolla je, ne bez razloga, govorio da je to đavolji instrument anđeoskog zvuka, i da onaj koji ga želi svirati mora biti malo “out of mind”. ”

Budući da sam i sama Bjelovarčanka, zanimljiv mi je dio s Vašim porijeklom. Koje su Vaše veze s Hrvatskom i Bjelovarom?

Rođen sam 1973. u obližnjem mestu Garešnica, kao dete iz "mešovitog" braka. Poreklo moje majke, koja je rođena u Varaždinskim Toplicama u porodici Sakač, dalo mi je poprilično zagorske krvi, ali i istančan muzički gen, s obzirom da je njen deda davnih dana bio dvorski muzičar na dvoru Marije Terezije u Beču.

U Bjelovaru sam proveo najranije detinjstvo. Roditelji su se ubrzo po mom rođenju preselili i zaposlili. Sledeća selidba nas je odvela u Beograd, gde sam daleke 1980. i započeo svoje muzičko školovanje.

Vidite li se i za 10-tak godina u ovom sastavu? Iscrpljuju li Vas česte turneje? Vrti li se energija, u jednom dijelu, i u reakcijama publike? Pomaže li Vam i to što i Vaša supruga svira u sastavu?

I posle 15 godina još uvek mi se čini da smo na početku i da tek imamo nešto za reći. To je dobar znak i pokazatelj da je stvaralačka energija još na visini. Svaki novi koncert vas iznova napuni i pokaže neki novi smer, kojim se treba nastaviti. Turneje znaju biti naporne, ponekad bez dovoljno sna i sa previše kilometara i aerodroma, ali to se sve brzo zaboravi kad se čuje onaj huk iz publike, koji odražava oduševljenje i zahvalnost zbog vašeg nastupa.

Činjenica da smo supruga i ja okosnica Beltanga, verovatno nas je i održala sve ove godine na okupu, ali u poslednjih nekoliko godina, posle rođenja blizanaca Marije i Marka, neminovno je da se deo pažnje usmerava i na decu, koja tokom turneja nisu uvek sa nama. Ali, to su već neke druge privatne stvari koje svaki umetnik ili recimo vrhunski sportista, koji često putuje, mora da pomiri i nađe pravu meru. Deca su ipak najveće bogatstvo i najbitniji razlog našeg daljeg postojanja. Ni njima ne manjka muzičkog talenta pa nije nemoguće da nam se za koju godinu i pridruže na sceni.

Kako uspijevate uspešno uskladiti profesorski rad, gdje imate brojne vrhunske rezultate sa svojim učenicima, nastupe i rad s Beltangom te sportsku

karijeru (košarka, tenis, kuglanje - sportovi u kojima ste bili reprezentativac)? Uz to, ne samo što ste svestrani, već ste i vrlo uspešni u svakom od navedenih područja. Kad započinje i kada završava Vaš radni dan?

Možda je najbolji recept da sve ovo što ste nabrojali ne tretirate samo kao rad, već pre svega kao zadovoljstvo. A veliko je zadovoljstvo raditi ono što volite i u čemu ste uspešni, posebno ako ste okruženi sa mladima. Ako na sve to doživite i priznanje okruženja, struke i šire publike, onda morate biti srećni i nastaviti istim tempom.

A sport je nešto što me je od malena vuklo na svoju stranu i čak, i posle ovoliko godina u muzici, još uvek mi se čini da sam u duši više sportista nego muzičar. Na kraju krajeva, profesionalna sportska karijera kratko traje pa je i za muziku ostalo dovoljno vremena.

“Publiku nikada ne možete prevariti ili joj nešto sakriti. Zato je najbolji recept svirati iskreno, iz duše, bez obzira gde se nalazite, u kakvom prostoru svirate i za koliko ljudi. ”

